

Aftenposten

Grunnlagt 1860 av Chr. Schibsted

Sjefredaktør Espen Egil Hansen

Politisk redaktør Harald Stanghelle Kulturredaktør (konst.) Veslemøy Østrem

Nyhetsredaktør Håkon Borud Featureredaktør Lillian Vambheim

Adm. direktør Sondre Gravir

Leder onsdag 25. juni 2014

Velkommen til Oslo, Europride!

I DAG holder statsminister Erna Solberg den offisielle åpningstalen for Europride 2014. Hovedstadens paradegate Karl Johan er prydet med store bannere med bilder av både skeive og streite Osloborgere. Fra trikker og flytog vaier de homofiles regnbueflagg. Også USAs ambassade har pyntet sine sikkerhetssøyler i disse fargene. Oslo kommune er hovedsponsor under logoen Oxlo - Oslo Extra Large - en by for alle.

Det er som det skal være. Når Oslo er vertskap for en stor, internasjonal festival, stiller myndigheter, frivillige organisasjoner og næringsliv opp.

Homofile fra hele Europa har inntatt byen vår for gjennom ti dager å feire seg selv, sin kamp mot fordommer og sine krav om like rettigheter. Hovedbegivenheten blir den fargerike paraden fra Grønland via Karl Johans gate til Rådhusplassen på lørdag, men det ti dagers programmet er ellers spekket med alt fra konserter og fester til foredrag og debatter. Den røde tråden gjennom hele arrangementet er pride - stolthet.

Stolthet som motsats til skam.

NÅ ER DETTE UKONTROVERSIELT for de aller fleste av oss. Vi ser det som helt naturlig at lesbiske, homofile bifile, trans- og intersekspersoner (Ihbt - du kan like gjerne lære deg forkortelsen først som sist) får bruke byens mest staselige områder til sin feiring, og vi synes det er riktig at statsministeren gjør ære på dem. Og ikke minst er vi klare på at annen seksuell orientering ikke er noe å skamme seg over.

Men det har ikke alltid vært slik, og de homofiles kamp mot fordommer og diskriminering er langt fra endelig vunnet. Heller ikke i vårt land,

selv om det nå virker absurd at homofil praksis var kriminalisert helt frem til 1972.

I de fleste miljøer i dagens Norge er det ikke stuerent å snakke nedsettende om homofile og homofil praksis. Det er tvert imot stigmatiserende for den som gjør det.

MEN FORTSATT FINNES det lommer i folkedypet der hetsen og hatet lever videre. Og her i Oslo skal vi ikke lenger enn til Grønland, der et selvbestalt muslimsk moralpoliti har trakassert homofile som våger å vise sin kjærlighet offentlig. I Den norske kirke raser striden videre om hvorvidt homofile er verdige til å få sin kjærlighet velsignet gjennom kirkelig vigsel.

Og selv om positive holdningsendringer og juridisk likestilling har skutt fart i Norge og Vesten de siste årene, er det fortsatt mange homofile som synes det er vanskelig å stå frem med sin legning. Tilværelsen i skapet er tung. Noen kjenner fortsatt på skammen og selvforakten, selv om sentrale offentlige personer som statsråder, sjefredaktører, idrettsheiter og artister har stått frem uten andre reaksjoner enn gratulasjoner eller skuldertrekk.

Slike forbilder mangler dessverre i svært mange land. Utviklingen går tvert imot i feil retning i en rekke regioner.

RUSSLAND har vedtatt en lov mot «homofil propaganda» som i praksis legitimerer diskriminering og trakassering av homofile. Volden og hathandlingene har økt de siste årene.

I mange afrikanske land ser man også en urovekkende utvikling når det gjelder homofiles rettigheter og sikkerhet. Uganda har forbudt homofili, og homofile risikerer livstidsstraff. I Gambia har myndighetene varslet et lignende lovforslag. Landets president har uttalt at homofile er skadedyr, som bør drepes på linje med mygg som sprer malaria.

Desto viktigere at homofile synliggjør og feirer sin eksistens og sitt likeverd. Europride er ett av mange viktige bidrag til holdningsendring, og vi ønsker festivalen velkommen til Oslo!

Den røde tråden gjennom hele arrangementet er pride - stolthet. Stolthet som motsats til skam.

© AFTENPOSTENS RETTIGHETER

Se: aftenposten.no/generellebetingelser

All utgivelse av stoff i Aftenpostens publikasjoner skjer kun i henhold til Aftenpostens generelle vilkår for rettigheter til stoff. Innsendt stoff honoreres i alminnelighet ikke, med mindre annet er avtalt. Publiseringsvilkårene gjelder for så vel honorert som ikke honorert stoff. Vilkårene innebærer bl.a. at Aftenposten betinger seg rett til å arkivere og utgi stoff i elektronisk form fra Aftenpostens elektroniske redaksjonsarkiv eller andre databaser som Aftenpostens har avtale med. Dette innebærer også publisering på Internett, andre elektroniske distribusjonskanaler og lignende. Bruk av Aftenpostens stoff og annonser er ikke tillatt med mindre dette er hjemlet i lov eller særskilt avtalt. © Aftenposten

PFU Aftenposten arbeider etter Vær Varsomplakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig avisomtale, oppfordres til å ta kontakt med redaksjonen. Pressens Faglige Utvalg (PFU) er et klageorgan oppnevnt av Norsk Presseforbund, som behandler klager mot pressen i presseetiske spørsmål.

Adresse: PFU, Rådhusgt. 17, pb 46 Sentrum, 0101 Oslo

Kommentar

Synne Skouen
spaltist

Skulpturpark. Søndag hang skyene tungt over Oslo og spådde at jeg kom til å få både Ekeberg og parkeringsplasser for meg selv. Jeg tok feil.

Kunst på tur

På mirakuløst vis slapp jeg til slutt unna en for tjent parkeringsbot i trengselen, og mens det pøste ned sto jeg tett i tett med andre ved inngangspartiet til Ekebergrestauranten og tenkte på en gammel venn, den nå avdøde journalisten Dag Halvorsen.

Han lærte meg i sin tid min studieby Wien, som norsk. For eksempel dette med søndagsutflukter. Ville jeg være med i Wienerwald? Klart det. Men! - sa Dag: Du får ikke lov til å skråne på full fart innover i skogen, og innbille deg at du er i Fossummarka. Jeg skal lære deg å spasere under høye trær, fortrinnsvis til nærmeste vertshus, der vi skal innta et bedre måltid og et godt glass Veltliner, før vi spaserer hjem igjen. Du kan godt få holde deg dameaktig i min korrekte vinklede albue så lenge.

Vi lo oss naturligvis fordervet, men gjennomførte disse utfluktene tilnærmelesvis standsmessig, og gjorde neppe skam på verken den ene eller den annen nasjon. Nå gleder jeg meg på min side til å late som om jeg tar utenlandske venner med til en skulpturutstilling i en park.

Snarveier

I virkeligheten skal de jo klatre i ulendt terreng, med fare for å gå seg vill i tilnærmet urskog. Hvis vi skal tro oppslagene langs stiene har dette området utforskede kulturminner tilbake til jern- og steinalder, og med jevne mellomrom er trær merket med oppgaver for speidende Hakkespetter: Hva tror dere at menneskene som levde her for tusenvis av år siden, spiste? Men også: Hva slags materiale tror du denne skulpturen er laget av?

Det er langt mellom skulpturene, og alle stier leder til samme restaurant. Men glem Vigelandsparken og Folkemuséet og Vikingskipene og Bjørvika: Her på Ekeberg, som noen kanskje tenkte skulle bli noe helt fabelaktig norsk og fremmedartet, her kan du nå gi dine utenbyske gjester snarveiene til forståelsen av hvem vi (egentlig) er. Når vi velger å plassere ut skulpturer i naturen - og her dingle de like mye fra galger i trærne som de reiser seg fra sokler på bakken eller kommer gående mot deg på stien - så skal det koste deg noe å finne dem. Anorakk og joggesko til orienteringsløpet anbefales. Kanskje også matpakke?

Kul norsk tur

Hvis du tror jeg tøyser med noe jeg enten ikke har greie på, ikke har fulgt med i kampen mot, eller ikke liker, så skal jeg straks korrigerer. Om det ikke var for høydeskrekken, ville jeg nå vært hakket fra å kreve taubane-forbindelse med Bjørvika. For akkurat så snålt og populært og sprikende er dette kommunalt aksepterte påfunnet oppi Ekebergåsen blitt, at du bare med nød og neppe finner parkeringsplass der på en regnværsdag. Og du slipper i hvert fall ikke inn i «Ekeberg skyspace» som i motsetning til hva det høres ut som, bare har plass til en håndfull besøkende av gangen, og så vidt jeg kunne se, kom de ikke fort ut igjen heller.

Begrepet norsk kultur har rett og slett fått en ny vri: Heretter heter det kul norsk tur.